

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Benkovcu
Benkovac, Stjepana Radića 10

Poslovni broj: P-90/2023-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Benkovcu, po sutkinji Božani Mihalj, u pravnoj stvari tužitelja Stjepana Baričevića, OIB: 92055397437, Obrovac, Jasenice 97, zastupanog po punomoćniku Damiru Klarinu, odvjetniku u Zadru, Š. Brusine 12, protiv tužene OTP Banke Hrvatska d.o.o., OIB 52508873833, Split, Domovinskog rata 61, zastupane po punomoćnicima, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Anić & Anić, Split, Lovretska 14, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 2. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, te objave dana 13. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuju se ništetnima dio odredbi čl. 1., 3. i 8. Ugovora o kreditu broj 060608360044 (kasnije broj 151109070268), sklopljenog između tužitelja STJEPAN BARIČEVIĆ, OIB: 92055397437 kao korisnika kredita i tužene OTP BANKA d.d., OIB: 52508873833, kao kreditora, u dijelu kojim je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva na osnovu jednostrane odluke banke, kao i u dijelu kojim je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, te iste u tom dijelu ne proizvode nikakve pravne učinke.

- II. Odbija se glavni tužbeni zahtjev pod točkom II. koji glasi:

"II. Nalaže se tuženici OTP BANKA d.d., OIB: 52508873833, da isplati tužitelju iznos od 10.682,18 EUR koji se novčani iznos zbog ništetnosti odredbi o promjenjivim ugovornim kamatama i valuti otplate anuiteta za koju je vezana glavnica švicarski franak ima vratiti tužitelju sa pripadajućom zateznom kamatom sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe i to kako slijedi:

- na iznos od 5,35 EUR od 02.02.2008. godine do isplate,
- na iznos od 19,26 EUR od 11.03.2008. godine do isplate,
- na iznos od 19,51 EUR od 02.04.2008. godine do isplate,
- na iznos od 10,54 EUR od 02.05.2008. godine do isplate,
- na iznos od 8,72 EUR od 10.06.2008. godine do isplate,
- na iznos od 57,87 EUR od 15.07.2008. godine do isplate,
- na iznos od 23,27 EUR od 29.08.2008. godine do isplate,
- na iznos od 22,82 EUR od 04.09.2008. godine do isplate,
- na iznos od 26,97 EUR od 02.10.2008. godine do isplate,

- na iznos od 43,21 EUR od 12.11.2008. godine do isplate,
- na iznos od 54,88 EUR od 03.12.2008. godine do isplate,
- na iznos od 86,85 EUR od 06.01.2009. godine do isplate,
- na iznos od 88,63 EUR od 17.02.2009. godine do isplate,
- na iznos od 84,61 EUR od 01.04.2009. godine do isplate,
- na iznos od 85,47 EUR od 01.05.2009. godine do isplate,
- na iznos od 76,12 EUR od 29.05.2009. godine do isplate,
- na iznos od 73,50 EUR od 01.07.2009. godine do isplate,
- na iznos od 86,59 EUR od 02.07.2009. godine do isplate,
- na iznos od 94,09 EUR od 29.08.2009. godine do isplate,
- na iznos od 94,60 EUR od 24.09.2009. godine do isplate,
- na iznos od 93,14 EUR od 17.10.2009. godine do isplate,
- na iznos od 95,53 EUR od 17.11.2009. godine do isplate,
- na iznos od 95,02 EUR od 16.12.2009. godine do isplate,
- na iznos od 104,39 EUR od 14.01.2010. godine do isplate,
- na iznos od 107,04 EUR od 03.02.2010. godine do isplate,
- na iznos od 107,98 EUR od 16.03.2010. godine do isplate,
- na iznos od 113,49 EUR od 16.04.2010. godine do isplate,
- na iznos od 129,71 EUR od 10.06.2010. godine do isplate,
- na iznos od 123,07 EUR od 17.06.2010. godine do isplate,
- na iznos od 137,58 EUR od 16.07.2010. godine do isplate,
- na iznos od 137,18 EUR od 17.08.2010. godine do isplate,
- na iznos od 156,06 EUR od 07.09.2010. godine do isplate,
- na iznos od 146,51 EUR od 15.10.2010. godine do isplate,
- na iznos od 150,35 EUR od 17.11.2010. godine do isplate,
- na iznos od 172,73 EUR od 17.12.2010. godine do isplate,
- na iznos od 162,26 EUR od 25.01.2011. godine do isplate,
- na iznos od 154,84 EUR od 16.02.2011. godine do isplate,
- na iznos od 146,02 EUR od 18.03.2011. godine do isplate,
- na iznos od 134,69 EUR od 17.04.2011. godine do isplate,
- na iznos od 142,58 EUR od 10.05.2011. godine do isplate,
- na iznos od 168,09 EUR od 15.06.2011. godine do isplate,
- na iznos od 187,13 EUR od 19.07.2011. godine do isplate,
- na iznos od 194,63 EUR od 02.08.2011. godine do isplate,
- na iznos od 195,39 EUR od 30.08.2011. godine do isplate,
- na iznos od 161,62 EUR od 15.10.2011. godine do isplate,
- na iznos od 162,88 EUR od 25.11.2011. godine do isplate,
- na iznos od 167,27 EUR od 28.12.2011. godine do isplate,
- na iznos od 173,87 EUR od 17.01.2012. godine do isplate,
- na iznos od 177,22 EUR od 23.02.2012. godine do isplate,
- na iznos od 173,51 EUR od 31.03.2012. godine do isplate,
- na iznos od 176,57 EUR od 01.05.2012. godine do isplate,
- na iznos od 178,51 EUR od 01.06.2012. godine do isplate,
- na iznos od 178,22 EUR od 16.06.2012. godine do isplate,
- na iznos od 175,26 EUR od 02.07.2012. godine do isplate,
- na iznos od 175,49 EUR od 02.08.2012. godine do isplate,
- na iznos od 172,57 EUR od 06.09.2012. godine do isplate,
- na iznos od 172,31 EUR od 17.10.2012. godine do isplate,
- na iznos od 175,61 EUR od 16.11.2012. godine do isplate,
- na iznos od 173,44 EUR od 15.12.2012. godine do isplate,

- na iznos od 164,24 EUR od 01.02.2013. godine do isplate,
- na iznos od 170,30 EUR od 07.03.2013. godine do isplate,
- na iznos od 170,30 EUR od 07.03.2013. godine do isplate,
- na iznos od 175,46 EUR od 16.04.2013. godine do isplate,
- na iznos od 162,92 EUR od 29.05.2013. godine do isplate,
- na iznos od 160,64 EUR od 12.07.2013. godine do isplate,
- na iznos od 163,06 EUR od 03.08.2013. godine do isplate,
- na iznos od 164,86 EUR od 22.08.2013. godine do isplate,
- na iznos od 164,86 EUR od 22.08.2013. godine do isplate,
- na iznos od 169,91 EUR od 27.10.2013. godine do isplate,
- na iznos od 170,33 EUR od 20.11.2013. godine do isplate,
- na iznos od 174,92 EUR od 12.12.2013. godine do isplate,
- na iznos od 175,90 EUR od 10.01.2014. godine do isplate,
- na iznos od 64,93 EUR od 17.01.2014. godine do isplate,
- na iznos od 71,23 EUR od 01.04.2014. godine do isplate,
- na iznos od 70,05 EUR od 17.04.2014. godine do isplate,
- na iznos od 68,84 EUR od 08.05.2014. godine do isplate,
- na iznos od 67,55 EUR od 02.06.2014. godine do isplate,
- na iznos od 70,35 EUR od 23.07.2014. godine do isplate,
- na iznos od 71,48 EUR od 21.08.2014. godine do isplate,
- na iznos od 72,19 EUR od 17.09.2014. godine do isplate,
- na iznos od 73,35 EUR od 14.10.2014. godine do isplate,
- na iznos od 77,17 EUR od 17.12.2014. godine do isplate,
- na iznos od 77,17 EUR od 17.12.2014. godine do isplate,
- na iznos od 77,43 EUR od 14.01.2015. godine do isplate,
- na iznos od 77,60 EUR od 16.01.2015. godine do isplate,
- na iznos od 77,41 EUR od 18.03.2015. godine do isplate,
- na iznos od 77,41 EUR od 17.04.2015. godine do isplate,
- na iznos od 77,41 EUR od 20.05.2015. godine do isplate,
- na iznos od 77,41 EUR od 17.06.2015. godine do isplate,
- na iznos od 77,41 EUR od 17.07.2015. godine do isplate,
- na iznos od 77,41 EUR od 18.08.2015. godine do isplate,
- na iznos od 77,41 EUR od 17.09.2015. godine do isplate."

III. Prihvaća se eventualno kumulirani tužbeni zahtjev pod točkom II. koji glasi:

"II. Nalaže se tuženici OTP BANKA d.d., OIB: 52508873833, da isplati tužitelju iznos od 4.622,20 EUR sa zateznom kamatom sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima koja na taj iznos teče od 11. lipnja 2019. do isplate, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe."

IV. Nalaže se tuženici da naknadi tužitelju trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 2.356,84 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude po stopi koju utvrdi HNB uvećanjem za tri postotna poena prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Tužitelj navodi da je s tuženicom 8. lipnja 2006. sklopio Ugovor o kreditu broj 060608360044, solemniziran 16. lipnja 2006. godine, kojim je ugovoren kredit u iznosu od 93.624,00 CHF uz rok otplate od 30 godina. Dana 20. siječnja 2016. sklopio je dodatak ugovoru o kreditu, kojim je kredit konvertiran sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju, a ugovor je dobio novi broj 151109070268. Navodi da je člankom 3. ugovora o kreditu ugovorena kamatna stopa od 4,39 % godišnje, promjenjiva u skladu s odlukom o kamatnim stopama tuženice, dok je člankom 1. ugovorena otplata kredita u mjesečnim anuitetima u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a za valutu CHF, važećem na dan dospijeća. U razdoblju od veljače 2008. do siječnja 2014. tuženica je jednostrano mijenjala kamatnu stopu prema kriterijima koji tužitelju nisu bili poznati i na koje nije mogao utjecati, čime je njegova obveza postala veća od početno ugovorene i neizvjesna. Kamatna stopa mijenjala se od početno ugovorenih 4,39 % na 4,99 %, 6,49 %, 5,49 %, 6,25 %, 6,75 %, 6,50 % i 6,00 %, da bi od veljače 2014. bila određena u visini od 3,23 %. Istodobno je anuitet kredita rastao i zbog promjene tečaja CHF u odnosu na kunu, uslijed čega je mjesečni anuitet povećan za više od 1.400,00 kuna u odnosu na početno ugovoreni. Ističe da tuženica prilikom ugovaranja kredita nije ga informirala niti upozorila na rizičnost ugovaranja valutne klauzule u CHF, već mu je takav kredit nudila kao najpovoljniji i najisplativiji. Smatra da je tuženica postupala suprotno načelu savjesnosti i poštenja, ravnopravnosti ugovornih strana i jednakosti činidbi, što je za posljedicu imalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na njegovu štetu. Nadalje navodi da je uslijed jednostrane promjene kamatne stope i rasta tečaja CHF, u razdoblju od veljače 2008. do rujna 2015., po osnovi plaćenih anuiteta preplatio ukupno 81.381,83 kune. Navedeni iznos preplate utvrđen je financijskim vještačenjem, pri čemu je posebno utvrđena preplata nastala uslijed promjene kamatne stope, bez uračunavanja promjene tečaja CHF. Slijedom navedenog, tužitelj smatra da su odredbe ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF ništetne te da je tuženica navedeni novčani iznos stekla bez osnove, zbog čega potražuje povrat preplaćenih iznosa anuiteta plaćenih po kreditu.

1.2. Nakon provedenog financijskog vještačenja tužitelj je podneskom od 12. kolovoza 2026. konačno uredio glavni tužbeni zahtjev i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je tužitelj s tuženikom 20. siječnja 2016. sklopio Dodatak br. 1. ugovora o kreditu, kojim je provedena konverzija kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR, sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju. Smatra da je konverzijom ugovor izmijenjen s učinkom od trenutka sklapanja osnovnog ugovora, odnosno ex tunc, na način da je položaj tužitelja izjednačen s položajem u kojem bi bio da je od početka koristio kredit s valutnom klauzulom u EUR. Stoga smatra da tužitelj nema pravnog osnova za potraživanje povrata preplaćenih iznosa po osnovi ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF. Nadalje navodi da je provedbom konverzije utvrđena preplata u iznosu od 13.926,48 kuna, koja je iskorištena za namirenje 50 % budućih obroka kredita, te je utvrđena nova nedospjela glavnica u iznosu od 51.096,15 eura na dan 20. siječnja 2016.

Smatra da su prihvaćanjem izračuna konverzije i sklapanjem dodatka ugovora stranke uredile međusobna prava i obveze, uključujući i pitanje ranije izvršenih uplata, zbog čega tužitelj nema pravo zahtijevati dodatnu isplatu po osnovi osnovnog ugovora o kreditu. Tuženik ističe da je konverzija provedena sukladno zakonskim odredbama, da je tužitelj dobrovoljno prihvatio ponuđeni izračun i sklopio dodatak ugovora te da se nakon provedene konverzije ne može pozivati na ništetnost spornih ugovornih odredbi. Podredno osporava nepoštenost i ništetnost odredbe o valutnoj klauzuli u CHF, navodeći da je tužitelj prilikom sklapanja ugovora bio upoznat s ugovornim uvjetima i rizicima takvog kreditiranja te da je želio sklopiti ugovor upravo s valutnom klauzulom u CHF. Tuženik osporava i visinu tužbenog zahtjeva, navodeći da izračun tužitelja ne uzima u obzir učinke provedene konverzije, utvrđenu novu nedospjelu glavnicu i preplatu iskorištenu za namirenje budućih obroka kredita. Međutim, u podnesku od 24. kolovoza 2026. navodi da nema primjedbi na matematičku točnost izračuna financijskog vještaka, ali smatra da je taj izračun irelevantan za odlučivanje zbog provedene konverzije. U odnosu na podnesak tužitelja od 12. kolovoza 2026., kojim je tužitelj istaknuo podredni tužbeni zahtjev, tuženik se protivi preinaci tužbe, a ako sud preinaku dopusti, osporava glavni i podredni tužbeni zahtjev te ističe prigovor zastare, osobito u odnosu na preinačeni podredni tužbeni zahtjev. Tuženik nadalje ističe da je, prema njegovu stajalištu, uslijed provedene konverzije prestalo postojati glavno potraživanje tužitelja, dok je eventualno potraživanje zakonskih zateznih kamata na ranije preplaćene iznose zastarjelo jer je od njihove dospelosti, odnosno od prestanka glavnog potraživanja konverzijom, protekao trogodišnji zastarni rok. Smatra stoga da nema potrebe za daljnjim izvođenjem dokaza. Slijedom navedenog, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan te obvezati tužitelja na naknadu troškova parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama.

3. U dokaznom je postupku sud pročitao Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama od 16. lipnja 2006. (I.s. 9-14), Radnju kojom se provodi Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15) (Dodatak br. 1 Ugovora o kreditu) (I.s. 15-20), Amortizacijski plan (I.s. 21-28), Obavijest o dospijeću obroka i redovne kamate (I.s. 29-38), Izračun utjecaja promjene tečaja CHF i promjene kamatnih stopa na visinu anuiteta i izračun utjecaja promjene kamatnih stopa na visinu kamata sukladno Ugovoru o kreditu (I.s. 39-45), potvrdu o iznosu preplate po konvertiranom kreditu (I.s. 55), promet po računu Baričević Stjepana (I.s.56-59), dopis tuženika s prilogima (I.s. 79-105), Financijsko vještačenje izrađeno po stalnoj sudskoj vještakinji za financije bankarstvo i računovodstvo Martini Maté iz Zadra (I.s. 157-178).

4. Tužbeni zahtjev djelomično je osnovan. Osnovan je u dijelu kojim tužitelj zahtijeva utvrđenje ništetnosti spornih ugovornih odredbi te u dijelu eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva kojim zahtijeva isplatu uglavničene zatezne kamate, dok je glavni tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 10.682,18 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama neosnovan.

5. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnosti dijelova ugovornih odredbi članaka 1., 3. i 8. Ugovora o kreditu, u dijelu kojim je ugovorena redovna kamatna stopa promjenjiva na temelju jednostrane odluke banke te u dijelu kojim je glavnica kredita vezana uz valutu švicarski franak,

uz utvrđenje da navedene ugovorne odredbe u tom dijelu ne proizvode pravne učinke.

5.1. Glavnim tužbenim zahtjevom tužitelj zahtijeva isplatu iznosa od 10.682,18 EUR, koji predstavlja pozitivnu razliku između plaćenih anuiteta i anuiteta koje bi tužitelj platio primjenom tečaja CHF/HRK važećeg na dan isplate kredita i početno ugovorene kamatne stope, s osnove ništetnosti ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli vezanoj uz švicarski franak, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na pojedinačne iznose od datuma navedenih u tužbenom zahtjevu pa do isplate.

5.2. Eventualno kumuliranim tužbenim zahtjevom tužitelj zahtijeva isplatu iznosa od 4.622,20 EUR na ime uglavničene zatezne kamate na preplaćene anuitete, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na navedeni iznos od 11. lipnja 2019., odnosno od dana podnošenja tužbe, pa do isplate.

6. U konkretnom slučaju na temelju izvedenih dokaza utvrđene su sljedeće činjenice koje među strankama nisu sporne:

- da su stranke sklopile Ugovor o kreditu od 8. lipnja 2006. kojim je tužitelju odobren stambeni kredit za malade za dovršenje kuće i zatvaranje postojećeg kredita u iznosu od 93.624,00 CHF u protuvrijednosti kuna, obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate;
- da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, koja na dan sklapanja Ugovora iznosi 4,39 %.
- da je ugovoreno da se promjena vrši izmjenama i dopunama Odluke o kamatama Banke na čiju primjenu korisnik kredita bezuvjetno pristaje.
- da su stranke 20. siječnja 2016. sklopile Radnju kojom se provodi Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15) (Dodatak br. 1. Ugovora o kreditu);
- da je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u spisu predmeta P-1401/2012 vođen kolektivni spor protiv banaka (među njima i protiv tuženika iz predmetne parnice) radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača da je u navedenom predmetu 4. srpnja 2013. donesena presuda koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., te broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., koje su pak potvrđene odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. godine, i Rev-2221/18 od 17. rujna 2019.

7. Tužitelj je u svom iskazu naveo da je stambeni kredit podigao radi sanacije kuće u kojoj živi, za što mu je bio potreban iznos od 60.000,00 eura, koji je u banci preračunat u 93.624,00 CHF. Navodi da je iz kredita zatvoren i stari kredit te ističe da nije ni znao da postoji kredit u CHF, već mu je trebao navedeni iznos u eurima. Sjeća se da mu je službenica banke rekla da i ona ima kredit u švicarcima, čime je otklonila njegov oprez. Navodi da mu prilikom sklapanja ugovora nisu objasnili na koji se način mogu mijenjati rate kredita te da je imao osjećaj da treba biti sretan što uopće može dobiti kredit jer mu je bio potreban za osposobljavanje kuće za stanovanje. Ističe da je rast kredita bio jako težak period za njega i njegovu obitelj s troje djece te da su se morali snalaziti na razne načine kako bi mogli vraćati kredit. Kako bi zaradio novac za otplatu, godinama poslije morao je tijekom ljeta izlaziti iz svoje kuće i živjeti u

podrumu. Navodi da je tečaj CHF u vrijeme podizanja kredita iznosio nešto više od 4 kune, a poslije više od 7 kuna, zbog čega je kredit narastao na više od 700.000,00 kuna te je na kraju platio dvostruko više od iznosa koji je namjeravao podići. Kredit još uvijek otplaćuje, ušao je u 21. godinu otplate, a kredit je bio ugovoren na 30 godina, pri čemu je kuća pod hipotekom. Zaključno ističe da kredit nije uzeo s namjerom da ga ne vrati, ali da je znao koliko će ga na kraju morati vratiti, takav bi kredit zaobišao.

8. Iz iskaza tužitelja jasno proizlazi da je isti u trenutku sklapanja prijevornog Ugovora imao status potrošača (čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača "Narodne novine br. 96/2003, 46/2007, 79/2007, dalje u tekstu: ZZP/03).

9. Na temelju provedenih dokaza sud je utvrdio da su ništetne ugovorne odredbe Osnovnog ugovora o kreditu kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa ovisno o jednostranoj odluci banke te valutna klauzula vezana uz švicarski franak. Navedene odredbe nisu sadržavale jasne, razumljive i unaprijed određene kriterije za promjenu kamatne stope, niti je tužitelj bio na odgovarajući način informiran o rizicima ugovaranja kredita vezanog uz valutu CHF. Takav zaključak proizlazi iz utvrđenja donesenih u kolektivnom sporu radi zaštite prava i interesa potrošača, koja su relevantna za predmetni spor, kao i iz odredbi mjerodavnog Zakona o zaštiti potrošača i Zakona o obveznim odnosima.

10. Međutim, među strankama je sporno je li sklapanjem Dodatka br. 1 Ugovora o kreditu od 20. siječnja 2016., na temelju Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, broj 102/15; dalje: ZIDZPK), prestala obveza tuženika na povrat iznosa koje tužitelj potražuje zbog ništetnosti navedenih ugovornih odredbi.

11. U konkretnom slučaju, sklapanjem Dodatka br. 1 Ugovora o kreditu, na temelju Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, broj 102/15; dalje u tekstu: ZIDZPK), provedena je konverzija kredita iz CHF u EUR, pri čemu su izmijenjeni valuta kredita i način obračuna promjenjive kamatne stope te je utvrđen iznos nedospjele glavnice od 51.096,15 EUR na dan 20. siječnja 2016.

12. Ustavni sud Republike Hrvatske rješenjem broj U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017. nije prihvatio prijedloge više fizičkih osoba i osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom ZIDZPK/15, kao i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama („Narodne novine“ broj 102/15), te je ocijenio da su navedeni zakoni suglasni s Ustavom.

13. Vrhovni sud Republike Hrvatske donio je rješenje broj Gos-1/2019 od 4. ožujka 2020., kojim je odgovorio na pitanje o valjanosti sporazuma o konverziji sklopljenog na temelju ZIDZPK-a, u situaciji kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, na način da Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ broj 102/15) ima učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog Ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.

14. Prema odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-457/2025-21, sklapanjem Aneksa Ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZIDZPK/15, kojim su stranke iznova, od dana sklapanja Ugovora o kreditu, uredile svoje odnose u pogledu valute obveze i promjenjivosti kamatne stope, prestala je obveza tuženice na povrat više plaćenih iznosa s osnove ništetnih odredaba o načinu promjene kamatne stope ugovornih kamata i valutne klauzule u CHF. Navedeni više plaćeni iznosi nisu bez pravne osnove ostali u imovini tuženice. ZIDZPK/15 propisao je detaljnu, jasnu i transparentnu proceduru koja je prethodila sklapanju Aneksa Ugovoru o kreditu, kao i njegov sadržaj, čime je tužitelj kao potrošač bio u prilici prije sklapanja Aneksa proučiti njegove odredbe.

14.1. Primjena posebnog propisa, odnosno ZIDZPK/15, derogira primjenu općih odredbi ZOO-a o pravnim posljedicama ništetnosti na način da se svote koje su plaćene na temelju nepoštenih ugovornih odredbi o jednostranoj izmjeni stope ugovorne kamate te devizne klauzule u CHF ne vraćaju potrošaču, već su iskorištene u njegovu korist za ispunjenje ugovornih obveza ugovorenih valjanim Aneksom Ugovoru o kreditu, na način kako je to određeno ZIDZPK/15.

14.2. Potrošači koji su prihvatili konverziju, za razliku od onih koji je nisu prihvatili, učinili su izbor koji je ZIDZPK/15 jasno definirao. Prihvaćanjem konverzije potrošači se više ne nalaze u položaju dužnika iz kredita s valutnom klauzulom u CHF. Stoga se radilo o valjanom izboru korisnika kredita i potrošača, učinjenom u skladu sa zakonom čija ustavnost i zakonitost nije dovedena u pitanje.

14.3. Kao i u navedenoj odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, tako je i u konkretnom slučaju osnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF, i to za razdoblje od dana sklapanja osnovnog Ugovora o kreditu do dana prestanka obveze izvršenog konverzijom kredita, odnosno do 30. rujna 2015. godine. Navedeni dio nije obuhvaćen obračunom konverzije niti je uređen ZIDZPK/15, pa je u tom dijelu osnovan zahtjev tužitelja na temelju članka 1111. i članka 1115. ZOO-a.

15. Slijedom navedenog, zaključci većine izneseni u citiranoj odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske primjenjivi su i na konkretni slučaj. Visina pripadajućeg iznosa utvrđena je na temelju financijskog vještačenja po stalnoj sudskoj vještakinji za financije bankarstvo i računovodstvo Martini Maté iz Zadra, koje ovaj sud prihvaća u cijelosti, ocjenjujući ga stručnim i objektivnim, danim u skladu s pravilima struke te temeljito i stručno obrazloženim.

16. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci.

17. Neosnovano je protivljenje tuženika preinaci tužbe jer se isticanjem eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva, kojim se zahtijeva isplata uglavničene zatezne kamate uz daljnje zakonske zatezne kamate od dana podnošenja tužbe, ne mijenja činjenična osnova spora. Naime, tužitelj je već u glavnom tužbenom zahtjevu potraživao isplatu glavnice sa zakonskim zateznim kamatama, dok je eventualno kumuliranim tužbenim zahtjevom zatražio isplatu uglavničene zatezne kamate uz daljnje zakonske zatezne kamate od dana podnošenja tužbe. Pritom je dopušteno zatezne kamate na glavnu tražbinu zahtijevati eventualno kumuliranim dijelom

tužbenog zahtjeva, uz primjenu članka 31. ZOO-a u pogledu tijeka zateznih kamata na iznos uglavničene kamate. Slijedom navedenog, takvo postavljanje eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva, u okolnostima konkretnog slučaja, predstavlja drukčije procesno oblikovanje zahtjeva u pogledu zatezne kamate, a ne preinaku tužbe u smislu članka 190. ZPP-a.

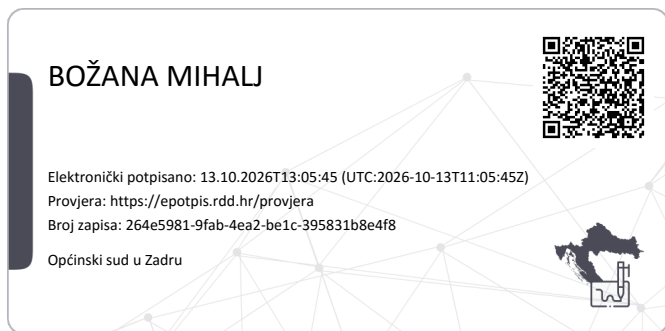
18. U odnosu na prigovor zastare, ističe se da isti prigovor ovaj sud nalazi neosnovanim. Naime, prema pravnom shvaćanju sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. zauzeto je shvaćanje da zastarni rok kod restitucijskog zahtjeva prema kojem su stranke dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile temeljem ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05,41/08 i 78/15, dalje u tekstu: ZOO), kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Nadalje, prema stavu VSRH-a zastara za podnošenje individualnih restitucijskih zahtjeva s osnove ništetne valutne klauzule je prekinuta donošenjem Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. te petogodišnji zastarni rok počinje iznova teći od 14. lipnja 2018. godine. Pa kako je tužba u ovom predmetu podnesena 11. lipnja 2019., nije istekao zastarni rok od pet godina iz čl. 225. ZOO, zbog čega je prigovor zastare od strane tuženice neosnovan.

19. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, pa je tako tužitelju valjalo priznati trošak na ime zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika, obračunat prema Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (NN broj: 138/2023., 107/2025., dalje u tekstu: Tarifa) kod određene vrijednosti predmeta spora eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva od 4.622,20 eura (tako i prema odluci Rev-1149/2024) i to za sastav tužbe 100 bodova (Tbr. 7. toč. 1. Tarife), sastav obrazloženih podnesaka od 12. lipnja 2024., 24. listopada 2024. i 12. kolovoza 2026., svaki po 100 bodova (Tbr. 8. toč. 1. Tarife), ukupno 300 bodova, za pristup ročištima na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari i izvodili su se dokazi na dane 14. lipnja 2024., 18. kolovoza 2026. i 2. listopada 2026. (Tbr. 9. toč. 1. Tarife), ukupno 300 bodova, što sveukupno iznosi 700 bodova, uz vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr. 54. Tarife) to iznosi 1.400,00 eura. Tom iznosu valjalo je pribrojiti putni trošak tri puta Zadar-Benkovac-Zadar (Tbr. 50) u iznosu od 90,00 eura, trošak vještačenja po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo Petru Bajlo, mag. oec. u iznosu od 199,08 eura, trošak vještačenja izrađen po stalnoj sudskoj vještakinji za financije bankarstvo i računovodstvo Martini Maté iz Zadra u iznosu od 500,00 eura te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 167,76 eura, pa tako ukupni parnični trošak koji je tužitelju dužna naknaditi tužena iznosi 2.356,84 eura.

Benkovac, 13. listopada 2026.

Sutkinja

Božana Mihalj

-10-

Poslovni broj: P-90/2023-26

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana objave, odnosno primitka prijepisa ove odluke, ovisno o ispunjenju uvjeta iz čl. 335. ZPP.

DNA :

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-8fe59**

Kontrolni broj: **0d2a3-56fc8-cec2a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.